ВОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација: Београд, Добрачина 30/II

Примеран 5.— динара

Претплату прима »Преса« за продају новина и часописа Београд, Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 48.— дин., полугодишње 96.— дин. годишње 192.— динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 19 АВГУСТА 1944

БРОЈ 143 — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ТИТО У ЦРКВИ СВ. ПЕТРА



— Ето, видите, а још се тврди да су комунисти безбожници!.. Каква инфамија!..

УНИВЕРЗИТЕТ БИБЛИОТЕКА

НОВА ТЕРМИНОЛОГИЈА ЈУГОСЛОВЕНСКОГ ПРЕМИЈЕРА ДР. ШУБАШИЋА

Лондон, 19 августа (Рајтер)

Југословенска влада у Лондону одржала је јуче седницу. После тога седница је одржана у највећој тајности. Она је била толико тајанствена да ни сами министри на концу нису умели да кажу о чему се уствари расправљало. Мимика је играла главну улогу, пошто се сваки од учесника, с обзиром на насталу ситуацију, није смео отворено да изрази. На концу изјавио је премијер др Шубашић:

— Ствари узимају свој коначан облик. Ми смо спремни!

Нека лица су се разведрила, али многа су се намрштила поводом ове изјаве.

Опћи преглед

ПОСТИГНУТ СПОРАЗУМ СТАЉИН—МИКОЛАЈЧИК

Лондон, 19 августа

Миколајчикова афера приводи се крају. Пошто је Миколајчик учењо Стаљина, Стаљин је наредио да се похапсе »пољски устаници« и да се транспортују за Кијев. Да би ствар ишла што брже, он је већ оделио пољске официре од војника.

Како се види, Стаљин никако не трпи никога ко покушава да барата пушком. Тако исто, он је Миколајчику јасно рекао овим актом све.

БАДОЉО ОБОЛЕО

Рим, 19 августа

Из добро обавештених кругова се сазнаје, да је Бадољо тешко оболео. Он стално трза главом у лево и пише опроштајна писма. Његова родбина се много забринула и позвала специјалисте лекаре, совјетске држављане који су изјавили да му нема спаса. Енглески специјалисти су потврдили ову дијагнозу.

НОВА ИЗЈАВА Г-ЂЕ РУЗВЕЛТ

Вашингтон, 19 августа (Јунајтед прес)

Госпођа Рузвелт на једном серклу, који је одржан у њеној вили, поново је водила главну реч. Она је у невезаном говору изјавила, да се број националних и јавних радника у Америци огромно повећао. То су полицајци, који ће својим радом у многоме допринети да Франклин буде поново изабран.

Због тога многе ратне индустрије израђују аутоматске пиштоље, пушке и остали изборни материјал који је потребан да Рузвелт поново буде изабран.

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

ПОСЕТА МАРШАЛА БРОЗА ЦРКВИ СВ. ПЕТРА У РИМУ

Лондон, 19 августа (Радио)

Према вестима римске штампе, а нарочито штампе блиске Светом оцу папи, Јожа Броз посетио је цркву Светог Петра. У његовој пратњи био је цео његов штаб.

Пошто је прегледао знаменитости, маршал је изјавио следеће:

— Грађевина је заиста величанствена и ми је имамо у пројекту.

Детаљније, маршал није више ништа рекао.

АМЕРИЧКА ШТАМПА ПОВОДОМ ПОСЕТЕ МАРШАЛА ТИТА ЦРКВИ СВ. ПЕТРА

Вашингтон, 19 августа (Јунајтед прес)

Целокупна америчка штампа регистровала је посету маршала Тита цркви Светог Петра у Риму. Политички коментатор Херстовог концерна нагласио је да је сада коначно доказано да није тачно да су комунисти безбожници. »То је само пропаганда застареле Европе«, завршио је своје мишљење политички коментатор.

ДАЉЕ НАРЕДБЕ МОРИСОНА МИНИСТРА ЗА ИНФОРМАЦИЈЕ

Лондон, 19 августа (Рајтер)

Вендел Вилки бивши конкурент Рузвелтов, упутио је Морисону, министру за информације телеграм следеће садржине:

»Ne pali to kolega što radiš stop, I ja sam u svoje vreme vodio propagandu i na koncu sam morao da izradim sve amerikance koji su ili zamnom stop, Nadji bolju ideju stop, Tvoj V.«

Морисон је на ово опсовао и издао даље наредбе својим потчињеним у министарству. Као и цифра 1 тако и слово V избацује се из администрације тога министарства.

У ИТАЛИЈИ ОБРАЗОВАН НАРОДНИ ФРОНТ

Рим, 19 августа (Стефани)

У Италији су комунисти образовали Народни фронт. Из историје се зна колико добра је учинио народни фронт Француској. Италијани су према томе жељели да се овај политички пелцер пренесе и на њихову земљу. То није било тешко, када се узме у обзир да су комунисти успели да у Народни фронт придобију социјалисте и хришћанско-демократску странку.

Хришћанско-демократска странка је мало теже ушла у ту политичку комбинацију, пошто се изјаснила да јој не приличи да склапа савез са комунистима. Шеф странке је изјавио, да он не може своју партију довести међу људе који не верују у Бога. На то су се претставници комуниста грохотом насмејали, тврдећи, да то није истина. Хришћанско-демократска странка се заиста у то уверила, пошто је Тито посетио цркву Светог Петра. Комунисти су задржали вођство.

БЕНЕДЕТО КРОЧЕ ПОВУКАО СЕ ИЗ ПОЛИТИЧКОГ ЖИВОТА

Рим, 19 августа

Бенедето Кроче, познати филозоф и бивши министар без портфеља у Бономијевој влади повукао се сасвим из политичког живота. У својој вили припрема за штампу најновије издање своје Естетике, која ће како се чује бити допуњена разним новим филозофским сентенцама. Посебно поглавље »О лепоти илузија«, Кроче је ових дана довршио.

Муж се доцкан враћа кући. Жена га дочекује:

— Знаш ли ти да је већ два сата?

— Па што се узрујаваш? Толико исто би било и да нисам био у кафани.

КАКО МАЛИ ЂОКИЦА ЗАМИШЉА...



...радио оркестар

АНЕГДОТЕ

ПОПРАВКА

Луј XIV ужасно се плашио смрти. У његовом присуству није се уопште смело говорити о болести и мртвацима. Међутим, славном Боалоу који је једне вечери јео за краљевом трпезом, ово је случајно измакло из вида, тако да је један свој разговор с неким великодостојницима завршио речима:

— Најзад, господо, пре или после сви људи морају умрети.

Краљ, чувши ове речи погледа Боалоа скоро уплашено, а и сви остали увукоше главе у рамена. Боало се сети и додаде:

— Да, да, господо, готово сви.

НАПРАСНА СМРТ

Јутрос је под чудноватим околностима умро од срчане капи Спасоје Спасојевић, чиновник. Њему је било јављено, нешто после осам часова, да је молба коју је поднео Централи за текстил повољно решена и да може да подигне свој бон.

Кад је то чуо, Спасоје Спасојевић је од силног изненађења пао са столице на којој је седео. Присутни лекар констатовао је смрт.

ОПТИМИСТА

— Желео бих да купим лоз. Кад је вучење?

— Кроз месец дана.

— Не, то је доцкан. Паре су ми потребне сутра.

ЖЕНСКА ПАКОСТ



Мој вереник свуда прича да узмма најлепшу девојку на свету.

— То није лепо од њега, кад је тако дуго био верен с тобом.

„НЕУГОДНЕ ПРИЧЕ“ ОД БАЛЗАКА

Чувени италијански литерарни критичар Пијетро Анђело Фиорентино, приликом свог боравка у Паризу, посетио је Балзака. Славног писца затекао је за писаћим столом, и одмах после поздрава, упитао га:

— Шта то пишете, пријатељу?

— Пишем једно поглавље мојих „Неугодних прича“, — одговори Балзак.

— То је ваше ново дело? — изненади се критичар. — Значи, поред „Голицавих прича“ и „Филозофских контемплација“ ускоро ћете дати свету још једно мајсторско дело.

Балзак се насмеја и пружи критичару свеску, рекавши:

— Ево, видите, како изгледа?

Критичар узе спис и поче да чита гласно:

„Порез 40 франака, стан 12 франака, губитак на картама 120 франака, две кошуље 4 франка, кухиња 7,50 франака итд.

ВРХУНАЦ ПРИСТОЈНОСТИ

Волтер је имао једног пријатеља Пјера Лежаја, који је био до крајности углађен и пристојан човек.

Једном када је у друштву истицао ове особине, Волтер рече:

— Пјер је толико пристојан и скроман, да се увек при изласку из куће збуни... За њега је проблем како самог себе да пропусти напред.

Сафир и лекови

Славни хумориста Сафир, који је дуже времена био љубимац аустријског цара Јосифа II, није никако волео да узима лекове кад би боловао од какве болести. Једном му лекар преписао неки лек и сутрадан га запитао:

— Јесте ли се држали рецепта?

— Да сам се држао рецепта, докторе, — одговори Сафир, — сломио бих врат јер сам рецепт бацио јуче кроз прозор с другог спрата...

Власник и издавач: »Просветна заједница« а. д. Добрачина бр. 30/II.

Штампа: Штампарија »Луча«, Кр. Наталије бр. 100, Тел.: 21-772.

Сваке недеље приша

Неславан крај

моја добрих пријатеља

Сећам се, некада је био лепог изгледа, додуше мало ексцентричног, са црвено-жутом комбинацијом. Лепо, поносно, охоло и стабилно је изгледао. И тако је у том стилу ишло неколико година. А онда је дошао крај. Осушио се, црвено жута комбинација избледела, почело нешто да му кркља у стомаку, а колена клецају, па клецају. Осећа он, ближи се крај, али хоће да истраје на свом послу. Он је јавни радник и о томе води строго рачуна. Па ипак, мој пријатељ је болестан, много болестан.

Једног дана мора у санаторијум да лежи и прима инјекције уља за правилно функционисање зглобова, а за то време непрестано му чачкају по стомаку.

— Како стоји са нашим јавним радником, — питају људи. — Знате ли да имамо мало таквих?...

— Болестан је, господо, — кажу лекари, — много је болестан, али ми се надамо и чинимо све што је у нашој моћи.

— Молимо вас, — вичу заинтересовани, — све за њега, иначе пропадосмо!...

Једног дана мисле да је здрав и пуштају га из санаторијума. Он одлази на своје место. Срећан је и не буни се кад му од силног одушевљења што га виде, стају чак и на реп.

И то двојица, тројица па чак и петоро, ако су прва тројица добро расположена да их пусте. А мој пријатељ, јавни радник, добровољно прима све и трпи све. »Само нека се ради, вели он, па макар и ја мало трпео.« Прави правцати јавни радник!

— Живео, тако је, — виче јавно мнење и скаче му у стомак, зи га по глави, мува по ребрима и срећно се осећа што има тако неко добар да о њима води рачуна. О њима и њиховом здрављу.

И то је ишло тако неколико пута. А онда, закркљало је опет нешто у стомаку, а колена, колена клецају, па клецају.

Мој пријатељ не може даље. Стаје и ћути. Сви су изненађени. Шта је с њим? Зашто стоји? Зар он, јавни радник, па тако? Зар он да их изневери на пола пута, баш онда кад је требало превалити узбрдицу и кад се очекивала његова обилна помоћ?

— Старкеља, — виче један.

— Ах, ах, да сам знао, — јетко додаје други.

— Пих, и старци су ми за ову службу. Зар не видите да ће сада да испусти? И ко ме натера да се вежем за њега? — констатује једна млада дама.

— Бестрага му глава и ко те послао овамо, — вели продавац новина и упорно му виси на репу.

»Сик транзит«, мисли мој пријатељ, иначе јавни радник. За то време стиже помоћ. Опет инјекције, чачкање по стомаку. И он креће. Превалио је и тешку узбрдицу на своме путу заједно са онима који су га до малопре грдили. Најзад циљ.

— Што га не баците у старо гвожђе? — пита један, скидајући се са рамена мог доброг пријатеља.

А други, који је досада са још петорицом газио реп мог пријатеља, пљуцка на овог јавног радника.

Мој пријатељ стоји на шинама и има тужно сентименталне очи. Личи на краву која овог тренутка очекује срећан догађај. За то време чачкају га по стомаку, јер болује од хроничне болести. У санаторијум га више не воде. Без вредно је. Дотрајао је.

Само кад му неко на реп стане и при томе дискретно или индискретно пљуне на њега, он резигнирано застење:

»Сик транзит«.

Мој пријатељ, трамвајска кола број 10, болестан је, много болестан. Пре неколико дана скинули су га са пруге број »десет« и бацили у старо гвожђе.

Различита схватања



Отац: — Са тако рђавим оценама, док сам био ђак, не бих смео изаћи пред родитеље.

Ђокица: — Бре тата, ала си ти био нека кукавица!

ПОЗОРИШТЕ

Како смо се и надали, Јоца Танић је ишчезао из Београда у виду ластиног репа.

*

Аца Цветковић, према писању Новог Времена, сам је себи разбио нос.

*

Миша, шеф пропаганде у Народном позоришту, послао нам је следећу исправку: „Није истина да је истина да се репертоар народног позоришта недељно накнадно мења седам пута, него је напротив истина да није истина, да се репертоар народног позоришта недељно накнадно мења седам пута. С поштовањем, Миша „Реклама".

Кад је човек у малеру

Мика Цуцић јури стално по »централама«. Увек нешто тражи. Почео од електричне, наставио са кожном, па са текстилном, па са хемиском. Ишао и у сточну, гвожђарску, винарску...

Обиграо цео Београд. Централе, то су његова слабост.

Прозвали га »Мика Централа«.

Али, поред целе те јурњаве, добио на коцку једну улазницу — »Централе за хумор«!

Тешко је уздахнуо. Ипак, помирио се са судбином и рекао:

— Боље ништа него ништа!

Метнуо улазницу у џеп и отишао да гледа комад.

Кад тамо, а позориште не ради!

Од муке, Мика је попио мастиницу...

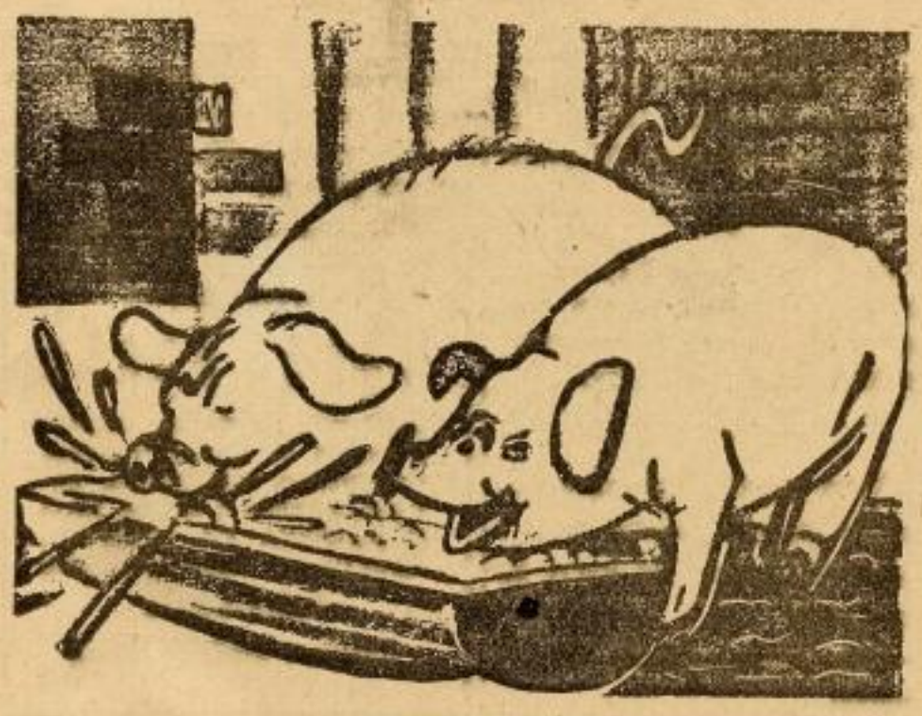
Привредне вести

Пошто је, како изгледа коњским тркама крај, Веца Чохаџић променио је још једном занат. Он је отворио, како је познато, кавану на Цветном тргу. Али, углавном, остао је спортиста, пошто он и овај посао ради само из — спорта.



Учитељ: Перице, реци ми шта треба да радимо да нам руке буду увек чисте?

Ученик: Ништа.



— Зашто тако непристојно мљацкаш при јелу, ти свињо!

Веспи са Таш-Маідана...

ЈОШ УВЕК СТАРА ПЕСМА

Још увек, крај она четири стола на Таш-Мајдану чује се стара песма: „Врти се врти, коловрате мој, док ти не кажем, коловрате стој..."

Кад „коловрат" стане, онда паре згрне само један.

*

— Може, важи, извол'те... Може важи, извол'те...

— Све важи...

— Извол'те, може, важи...

— Изволт'е само...

Иако су то веома пристојне речи, толико пристојне да се човек гане до суза, ипак се једном играчу са Таш-Мајдана толико смучило, да је потегао шаком и звизнуо по оку тога пристојног господина.

Смучило му се од те силне учтивости, тим више, што је остао без пребијене паре.

Фини господин није ништа рекао. Није ништа реагирао. Али, наставио је тврдоглаво даље:

— Може, важи, извол'те...



УНИВЕРЗИТЕТ БИБЛИОТЕКА

Писмо малог Јовице

драги цика Уледнице,

једва сам успео да ти напишем ово неколико леди јел ко сто знас стално свилају Силене па не може човек на Милу ни да луца а камо ли да несто лади у Недељу сам био на иглалисте да гледам мало како иглају ови наси фудбалели мало су Удебљали па се једва вуку по телену Један обилиц бас ми га је зао што је плимио толико голова ко да је цлнобелзијанац па оце да плими сто висе посто је утакмица била неинтелесантна па нисам добло ни платио иглу ја сам купио у утолак Сполт да плоцитам извештај кад тамо има ста да видим слике са утакмица показују, Цила на време одбио лопту ловлиц ско цио, узалуд цила оно аца ово, цитам ти ја даље састав тимова кад тамо нигде цилица плодузим даље да цитам кад опет, цила ово цила оно, О бозе помислим да сам изгубио памат или је цила вампил па блзе боље се устинем јао ала боли нисам помелио памецу али не велујем тлцим код цалета и казем, цале удали ми самал, у Цетврлтак досо нас комсија са мансалде из села па плица мојој мами како има фину сланину сил кајмак јаја и како це да остане стално у беоглад !јел нема смисла да га комсије исмејавају како је кукавица а мој цале се млсти јел је комсија пела плидобио маму немој пело немој стално су узбуне знас опет је боле у селу а цика пела се исплсио извини се да је умолан и оде, а мама га гледа као ломеа јулиа цале влисти онда смо и ми отисли на спавање кад поце да пуца контлавионска алтилелија и угаси се светло а нас ти комсија пела слете низ степенице ко фулија делуци се одо ја у село Сутла дан мама је била много тузна сто је цика пела отисо и зали се цалету да јој није зао цика пеле колко за сланину његову или свињску нисам сигулан јел нас комсија цика пела је био тезак свега стотлиест кила

Вас Јовица

Неспоразум

— Откуда та промена? Прошле године рекли сте ми да ваш муж не допушта да сами путујете на море, а сад одједном...

— Да, то је било пре годину дана

— Значи да је ваш муж променио мишљење?

— Не, ја сам променила мужа.

НАУКА
САНАТОРИЈУМСКО ЛЕЧЕЊЕ

Приликом обиласка једног санаторијума за душевно болесне, један новинар се упустио у препирку са лекарима о лечењу овакве врсте болесника. Када му је шеф лекара рекао да се у већини случајева ради о безизгледном положају пацијената, новинар је изјавио да је то последица немарности и недовољне спремности лекара. Наравно, увређен, лекар га је упитао како је дошао до тог закључка.

— Није то потребно да говорим, — казао је новинар. — Могу једино да вам кажем да сваки обичан човек може да отпочне са лечењем душевно оболелих, само ако за то има добру вољу.

— Волео бих вас да видим, — рекао је лекар.

— И видећете, — одговорио је енергично новинар. — Ето, например, каква је врста болесника у соби бр. 17?

— Тај уображава већ пуних шест година да је он краљ Луј Шеснаести. Да видим шта би са њим почели!

Новинар је ушао у собу и после једног сата појавио се на вратима са речима:

— Господо, ја сам почео, а ви наставите.

— Шта сте урадили? — запитали су га заинтересовани лекари.

— Убедио сам га да је Луј Петнаести.

— Када вам је умро муж?

— Шест дана после нашег венчања

— Значи, није се сиромах дуго мучио.

БРАЧНИ ЧЕТВОРОУГАО



Она: Ја употребљавам исти пудер као и твоја жена.
Он: Откуда ти то знаш?
Она: То ми је поверио мој муж синоћ.

Међу монденима



— Срећице моја, волим те више него — него скоро ниште Хипотекарне банке!

ВИЦЕВИ
писани маказама

УЖАСНА КУЋА

Госпођа: Марице, зашто отказујете службу?

Служавка: Жао ми је, али ви у кући немате ни телефона ни радиа, брак вам је законит, немате љубавника, а за мене је то досадно и неиздржљиво.

*

Он: А шта су радили ваши пријатељи кад сте пали у воду?

Она: Мангупи, добацили су ми комадић сапуна.

*

Госпођа: Слушајте Јованка, јутрос вас је опет пољубио пекар кад је донео пециво. Одсад ћу ја да примам од њега кифле.

Куварица: Ништа вам то неће помоћи, госпођо. Он ми се заклео да вас никад не би пољубио.

*

— Келнеру, ако ме и сутра будете овако рђаво служили као сада, онда знајте да ме данас овде видите последњи пут.

*

— Ваша госпођа причала нам је да ће идућег месеца ићи с нама на летовање. Да нисте ви против тога?

— Боже сачувај! Само нека она прича!

— Мислиш ли да је истина оно што се говори о Ђоки?

— Разуме се да је истина. А шта се говори?

Чувена фирма
Папа-Ђорђе
Увек има на лагеру свежег ратлука: са мирисом ружа, поморанџи, мандарина, лимуна, малина и јагода, КАО И РАТЛУКА СА БУТЕРОМ.
Продаја на мало и велико
ПАПА-ЂОРЂЕ
Кнегиње Љубице бр. 2

ЛОПОВ НА ЛЕЂИ И РЕВНОСНИ ЖАЛАЦ

